

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.55/2022/7.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2023. március 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A garázdaság vétsége miatt Terhelt1 I. rendű és társa ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2022. október 4. napján kihirdetett Kb.I.31/2022/22. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakat bűnösnek mondja ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, társtettesként elkövetett garázdaság vétségében.

Ezért Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakat egyaránt megrovásban részesíti.

A vádlottakat egyetemlegesen kötelezi 88.930 (nyolcvannyolcezer-kilencszázharminc) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlottak az ítélet kézbesítésétől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezést jelenthetnek be.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2022. október 4. napján kihirdetett Kb.I.31/2022/22. számú ítéletével Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakat az ellenük garázdaság vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 88.930 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[2] A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindkét vádlott terhére, részbeni megalapozatlanság miatt, mindkét vádlott bűnösségének megállapítása és az I. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés, míg a II. rendű vádlottal szemben próbára bocsátás intézkedés kiszabása érdekében. Az I. rendű vádlott és védője három munkanap gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentettek be bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében. A II. rendű vádlott a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indokolását, amelyben kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a tényállást hiányosan állapította meg, illetve indokolási kötelezettségének is csak részben tett eleget, ami a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában az ítélet megalapozatlanságát eredményezte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a teljeskörű bizonyítás lefolytatását követően a bizonyítékok értékelésénél figyelmen kívül hagyott egyes bizonyítékokat, és ennek nem adta kellő indokát. Így a katonai tanács elmulasztotta értékelni a bajai kórház1 ambuláns lapjainak tartalmát, a Magyar Honvédség Alföldi Ideiglenes Alkalmi Kötelék századparancsnoka által a vádbeli eseményeket követően rövid időn belül elkészített meghallgatási jegyzőkönyvek tartalmát. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy a verekedést melyik vádlott kezdeményezte, a garázda magatartást tanúsító vádlottak közül melyik állt a jogtalanság talaján, és melyik volt jogos védelmi helyzetben. Álláspontja szerint a bizonyítékok teljeskörű értékelése alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy a garázdaság vétségének kezdeményezője és az elsődleges jogtalan támadás végrehajtója az I. rendű vádlott volt, majd a jogtalan támadást a II. rendű vádlott folytatta, és a közöttük lezajlott kölcsönös garázda jellegű magatartást követően is mindketten folytatni kívánták a jogellenes magatartást. Mindkét vádlott a jogtalanság talaján állt a cselekményeik elkövetésekor, és mindkét vádlottnak szándékában állt a másik vádlott bántalmazással történő megfegyelmezése, vélt vagy valós sérelmeik miatt. Erre figyelemmel az ügyész a tényállás részleges megalapozatlansága másodfokú eljárásban történő kiküszöbölésére, a felmentett vádlottak bűnösségének megállapítására, és velük szemben az indítványozott büntetések kiszabására tett indítványt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.815/2022/5. számú átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést mindkét vádlott tekintetében fenntartotta. Utalt arra, hogy a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján a felülbírálat mindkét vádlott vonatkozásában teljeskörű. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása perrendszerű volt, a bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, azonban az általa megállapított tényállás részbeni megalapozatlanságban szenved a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban írt okokból, mert az hiányos és ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalmával. E részleges megalapozatlanság azonban a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján, az ügyiratok tartalmára figyelemmel kiküszöbölhető a fellebbviteli eljárásban. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlottra vonatkozó személyi részt, munkahelye és jövedelme tekintetében iratellenesen állapította meg, mert ellentétben áll a vádlott tárgyaláson tett nyilatkozatával. Kifogásolta, hogy a katonai tanács indokolási kötelezettségének is csupán

részben tett eleget, nem értékelte valamennyi, a tárgyalás anyagává tett bizonyíték lényeges tartalmát.

[5] Nem értett egyet az elsőfokú bíróság hivatkozásával, amely szerint nem volt bizonyítható, hogy a tettelegességet melyik terhelt kezdte, így az sem állapítható meg, hogy ki volt jogos védelmi helyzetben. Érvelése szerint a katonai tanács figyelmen kívül hagyta a több évtizedes bírói gyakorlatot, amely következetes abban, hogy a kihívás, illetőleg annak elfogadása esetén egyik fél számára sem állapítható meg jogos védelmi helyzet, mert mindketten a jogtalanság talaján állnak. Álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a 4/2013. Büntető jogegységi határozatra, valamint számos eseti döntésre. A bizonyítási eljárás anyagát képező tanúvallomások alapján látta megállapíthatónak azt, hogy miután a II. rendű vádlott elfogadta az I. rendű vádlott kihívását, dulakodtak és kölcsönösen bántalmazták egymást, így javukra jogos védelem, mint büntethetőséget kizáró ok nem állapítható meg. Ennek megfelelően indítványozta az ítélet [7] és [8] bekezdésének kiegészítését, míg mellőzni indítványozta a [9] bekezdésben írt megállapítást, valamint a [14] bekezdés második mondatát. A másodfokú ügyészség álláspontja szerint az így megváltoztatott tényállás alapján lehet az I. és II. rendű vádlottak esetében a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségében való bűnösségükre okszerű következtetést vonni, mely bűncselekményt társtettesként valószínűsített meg. Összességében arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, a tényállás kiegészítését és helyesbítését követően az I. és II. rendű vádlottakat mondja ki bűnösnek a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, társtettesként elkövetett garázdaság vétségében, és ezért őket a Btk. 65. § (1) bekezdése alapján bocsássa próbára. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést úgy változtassa meg, hogy az eljárás során felmerült, helyesen 207.712 forint bűnügyi költséget a vádlottaknak egyetemlegesen kell viselniük.

[6] Az I. rendű vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárása perrendszerű volt, hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Álláspontja szerint a katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, beszerzett és megvizsgált minden olyan bizonyítékot, amelyek a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükségesek voltak. Egyetértett azon ügyészi megállapítással, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás részbeni megalapozatlanságban szenved a Be. 592. § (2) bekezdés a) és c) pontjaiban írt okokból, mivel az hiányos és ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Ez a részleges megalapozatlanság azonban kiküszöbölhető. A védői hivatkozás szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal tanú6 közkatona vallomását, aki pedig az egyetlen közvetlen szem- és fültanúja volt az eseményeknek. A tanú állítása szerint a II. rendű vádlott volt az, aki minden előzmény nélkül támadta meg az I. rendű vádlottat. Amennyiben a védekezés során az I. rendű vádlott túllépte volna a jogos védelem kereteit, az is csupán menthető felindulás miatt történt. A védői álláspont szerint ezért védenec tekintetében bűncselekmény hiányában történő felmentésnek lett volna helye. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, és a tényállás kiegészítését és helyesbítését követően az I. rendű vádlott vonatkozásában a felmentés jogcímét bűncselekmény hiányában történő felmentésre változtassa.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakat fenntartotta. Ismételten hivatkozott arra, hogy bár az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást lefolytatta és ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, azonban az általa megállapított tényállás hiányos és iratellenes. Hangsúlyozta, hogy nem lett volna helye az I. és II. rendű vádlottak felmentésének, nem is volt vizsgálható, hogy ki volt jogos védelmi helyzetben, mert a bírói gyakorlat egyértelmű abban, hogy a kihívás és annak elfogadása mindkét felet a jogtalanság talajára viszi. Ilyen esetben egyik vádlott javára sem állapítható meg jogos védelem. Ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, mindkét vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, társtettesként elkövetett garázdaság vétségében, és mindkettőjüket bocsássa próbára.

[8] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében kifogásolta, hogy az elsőfokú katonai tanács védencét bizonyítottság hiányában mentette fel az ellene emelt vád alól. Az elsőfokú bíróság ugyan teljeskörű bizonyítást folytatott le, azonban – álláspontja szerint – tanú közkatona vallomását nem értékelte megfelelően. Ő volt az, aki kihívta vendéglő nevéből a II. rendű vádlottat, és ő volt az is, akit bántott a II. rendű vádlott közkatonaát lekicsinylő magatartása. tanú tanúvallomása és az I. rendű vádlott vallomása egymást alátámasztották. Utalt továbbá arra, hogy ezen tanú volt az, aki a cselekménysort az elejétől a végéig látta, mindvégig jelen volt, és figyelte is a történéseket. A védő utalt továbbá arra, hogy a vád tárgyává tett cselekményre a másodfokú ügyészség által hivatkozott bírói gyakorlat nem alkalmazható, mert nem közvetlenül az események előtt történt egy kihívás, hanem a konfliktus az I. és a II. rendű vádlottak között korábban elkezdődött. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatására, és Terhelt I. rendű vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt.

[9] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat mindkét vádlott tekintetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Ezért a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletben a bűnösséggel kapcsolatban elfoglalt elsőfokú bírósági álláspontot, valamint az indokolás helyességét.

[10] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során alapvetően az eljárási szabályokat betartotta. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülés keretében igen részletesen hallgatta ki az I. rendű vádlottat. Nem vette figyelembe, hogy az előkészítő ülésen nincs helye bizonyítás felvételének, az alapvetően a tárgyalás során lefolytatandó bizonyítási eljárás keretei közé tartozik. A Be. 502. § (3) bekezdése ugyan lehetővé teszi előkészítő ülés során a vádlott kihallgatását, azonban az előkészítő ülés jellegére figyelemmel, tehát leginkább azon kérdések tisztázására kell szorítkozni, hogy a vádlott elismeri-e a vád szerint a bűnösségét, vagy a vádirat megállapításai közül melyeket vitat, vagy melyeket fogad el. A katonai tanács mind az előkészítő ülésen, mind a tárgyaláson a vádlottakkal és a tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, és az ügy egyéb bizonyítékait is a

jogszabályban előírt módon tette a bizonyítás anyagává. Az elsőfokú bíróság az előzőekben írt eljárási szabálysértésen túl nem vétett olyan eljárási szabálysértést, ami miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére kerülhetne sor.

[11] Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A tárgyaláson igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, azonban megállapítható, hogy az általa rögzített tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontjában írtaknak megfelelően megalapozatlan, mert a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[12] Az I. rendű vádlott mind a nyomozás, mind az előkészítő ülés és tárgyalás során tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint a II. rendű vádlott támadt rá, ő csupán védekezett. A II. rendű vádlott mind a nyomozás, mind a tárgyalás során úgy nyilatkozott, hogy elismeri a bűncselekmény elkövetését, azonban tartalmilag a tárgyaláson tett vallomása jogos védelemre történő hivatkozás volt, azzal, hogy csupán az I. rendű vádlott támadása ellen védekezett. A katonai tanács a tárgyaláson kihallgatta tanú1, tanú2 őrvezető, tanú5 őrmester és tanú6 őrvezető, tanú4 főtörzsőrmester és tanú3 szakaszvezető tanúkat, ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, így különösen az I. és II. rendű vádlottra vonatkozó orvosszakértői véleményeket. Az elsőfokú bíróság nem tudta megállapítani a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján, hogy ki volt a kölcsönös verekedés kezdeményezője, és ki volt az, aki jogos védelmi helyzetben lehetett, és ezért – tévesen – bizonyítottság hiányában történő felmentő rendelkezést hozott mindkét vádlott tekintetében. Megállapítható azonban, hogy a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa nem értékelte kellő alaposággal a cselekmény előzményeit és az elkövetés konkrét körülményeit, bár erre vonatkozóan a rendelkezésre álló bizonyítást lefolytatta. Ennek alapján viszont az állapítható meg, hogy az I. és II. rendű vádlottaknak már korábban volt nézeteltérésük, melynek alapján az I. rendű vádlott abban a tudatban volt, hogy a II. rendű vádlott akár verekedés útján is rendezné a nézeteltérést. A napi szolgálat leadását követően, a bázis elhagyása után a II. rendű vádlott katonatársaival alakulat3 közsgében a vendéglő neve nevű szórakozóhelyen tartózkodtak, és az utcáról észrevették őket az I. rendű vádlott, valamint a társaságában lévő katonatársai, többek között tanú6 is. Az I. és II. rendű vádlottak között fennállt nézeteltérés rendezése érdekében tanú6 közkatona terhelt1 őrmester megbízása alapján kihívta terhelt2 őrvezetőt a szórakozóhelyről. tanú6 kíséretében a II. rendű vádlott - a kihívást elfogadva - az I. rendű vádlotthoz ment, majd közöttük verekedés, dulakodás alakult ki. A vendéglő neve nevű szórakozóhelyen a II. rendű vádlott társaságában lévő tanú4 főtörzsőrmester és tanú3 szakaszvezető tanúk vallomásai alapján egyértelmű, hogy az terhelt2 őrvezető felé tanú6 közkatona által közvetített kihívás az I. és a II. rendű vádlottak között fennállt nézeteltérésnek verekedés útján történő rendezésére vonatkozhatott, hiszen tanú3 szakaszvezető egy sms-t írt terhelt2 őrvezetőnek, hogy szóljon ha valami baj van, továbbá néhány perccel később - további figyelmeztető jel nélkül is - társuk után mentek, és a helyszínen beigazolódni látták a gyanújukat. terhelt2 II. rendű vádlott tehát amikor kiment a szórakozóhelyről tisztában volt azzal, hogy terhelt1 I. rendű vádlott akarja vele konfliktusát rendezni, I. rendű vádlott pedig valóban ezzel a céllal hívta ki a II. rendű vádlottat.

[13] Ezen körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság egyetértett a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a tényállás megváltoztatására irányuló indítványával. Ennek megfelelően az ítéltábla katonai tanácsa a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján az

elsőfokú bíróság által rögzített történeti tényállást annyiban változtatja meg, hogy a [7] bekezdés utolsó mondatát azzal egészíti ki, hogy "... tanú6 közkatona I.r. vádlott kérésére, a II. rendű vádlottal szembeni nézeteltérés rendezése érdekében hívta ki a kocsmából agresszíven a II. rendű vádlottat, ... ". A [8] bekezdésben a másodfokú bíróság azt rögzíti " Miután Terhelt2 II. rendű vádlott és tanú6 közkatona elhagyta a vendéglátóipari egységet, Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlott dulakodni kezdtek, melynek során egymást kölcsönösen, több alkalommal megütötték, és földharcba is keveredtek." A fentieken túlmenően a másodfokú katonai tanács mellőzi az ítélet [9] bekezdéséből azt az elsőbírői megállapítást, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a garázdaságot közösen, a jogtalanság talaján állva együtt valósították meg, és a [14] bekezdés második mondatából, hogy nem állapítható meg hogy ki vonatkozásában áll fenn büntethetőséget kizáró ok.

[14] A másodfokú bíróság által a fentiek szerint megváltoztatott tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

[15] Az I. és II. rendű vádlottak bűnösségének megállapítására irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

[16] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az irányadó tényállás alapján arra vont következtetést, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak magatartásukkal társtettesként megvalósították a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségét.

[17] Ezt a bűncselekményt az követi el, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen.

[18] A konkrét cselekmény jogi minősítésének indokai előtt szükséges rögzíteni, hogy az I. és II. rendű vádlottak magatartásának értékelése körében a jogos védelem kizárható. Helytállóan hivatkozott a fellebbviteli főügyészség a jogos védelem kérdéseiről szóló 4/2013. Büntető jogegységi határozatra és a kialakult állandó joggyakorlatra, mely szerint a kölcsönös kihívás elfogadása mindkét felet a jogtalanság talajára helyezi. Ilyen körülmények mellett tehát nincs helye jogos védelmi helyzet megállapításának, de a kölcsönös verekedés kezdeményezője megállapíthatóságának hiányára hivatkozva felmentésnek sem. A kihívás és annak elfogadása egyaránt – legalább eshetőleges – testbántalmazási szándékot feltételez, ennél fogva a jogos védelmi helyzet egyik fél javára sem állapítható meg. A jelen esetben az I. és a II. rendű vádlott között a verekedést megelőzően a haragos viszony, és legalább eshetőleges formában a konfliktus tetteges formában történő rendezésének szándéka fennállt. Az I. rendű vádlott részéről tanú6 közvetítésével a kihívás megtörtént, melyet a II. rendű vádlott elfogadott. A közvetített kihívás formája, módja alapján az terhelt2 asztaltársaságában lévő katonák is a konfliktus

verekedés útján történő rendezésére gondoltak, hiszen nyomban sms-t küldött a II. rendű vádlottnak, segítséget ajánlva, majd utána is mentek.

[19] A másodfokú bíróság a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megvalósulása körében külön vizsgálta, hogy kihívó közösségellenesség hiányában nincs-e helye felmentésnek, figyelemmel arra, hogy maga a cselekmény kifejezetten a két vádlott személyes ellentétéből fakadt. Megállapítható ugyanakkor, hogy a haragos viszonyukról több katonatársuk tudomást szerzett, az egymásra tett megjegyzéseik továbbításával, majd a szórakozóhelyről történő kihívással több katonatársuk a konfliktusba bevonódott. Magánál a cselekménynél a vádlottakon kívül még legalább öt katona társuk jelen volt. terhelt1 őrmester és terhelt2 őrzvezető 2020. május 26. napján 20 órát követő időben, tehát nappali fényviszonyok mellett, a város központjában a kihívást követően egymást hangosan szidták és bántalmazták, sáros, a ruházatban a járda melletti virágágyásokban birkóztak. Nem kétséges, hogy magatartásukkal a garázdaság vétségének minden tényállási eleme, így a kihívó közösségellenesség is megvalósult. A 4/2007. Büntető jogegységi határozatban foglaltakra figyelemmel az I. és II. rendű vádlottak a bűncselekményt társtettesként valósították meg, és nem a 2012. évi II. törvény 169. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző rendzavarás szabálysértést.

[20] A vádlottak egymás tevékenységéről tudva együtt követték el cselekményüket, tehát a Btk. 13. § a) pontja alapján társtettesek.

[21] Az előzőekben foglaltakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, társtettesként elkövetett garázdaság vétségében.

[22] A másodfokú bíróság a joghátrány meghatározása körében enyhítő körülményként vette figyelembe az I. rendű vádlott tekintetében a korábban kiváló szinten, míg a II. rendű vádlott tekintetében a jó szinten teljesített katonai szolgálatukat, valamint mindkettőjük esetében a kiszabható büntetés felső határát meghaladó időmúlást, azt, hogy maga a cselekmény viszonylag rövid ideig tartott, továbbá, hogy mindkét vádlott ugyanezen cselekmény miatt már méltatlanság címén leszerelésre került a Magyar Honvédség állományából, katonai pályájuk megszakadt. Súlyosító körülményt a másodfokú katonai tanács nem észlelt.

[23] A nagyszámú enyhítő körülményre, a súlyosító körülmény hiányára, valamint az elkövetéskori élethelyzet megszűnésére figyelemmel az I. és II. rendű vádlottak cselekménye az elbíráláskor olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy az e törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása szükségtelen, ezért őket megrovásban részesítette a Btk. 64. § (1) bekezdése alapján.

[24] A Fővárosi ítéltábla Katonai Tanácsa a megrovással a vádlottak felé a helytelenítését fejezi ki az általuk elkövetett jogellenes cselekmény miatt, és felszólítja őket, hogy a jövőben tartózkodjanak bűncselekmény elkövetésétől.

[25] A vádlottak bűnösségének megállapítására figyelemmel a fellebbviteli bíróság a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte az eljárás során felmerült 88.930 forint bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574. § (1) és (4) bekezdései alapján.

[26] Az ítélet ellen a Be. 615. § (1)-(2) bekezdés a) pontja alapján van helye fellebbezésnek.

[27] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2023. március 10.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

előadó bíró

bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.I.31/2022/22. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.55/2022/7. számú ítéletében írt változtatással 2023. április 26. napján Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. április 27.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke